

การป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน โดยใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา และการเสริมสร้างวินัยข้าราชการ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

นายเกตุแก้ว แก้วไธ

ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานวินัยและ
ระบบคุณธรรม (นิติกรเชี่ยวชาญ)

๑๔ มี.ค.๒๕๖๘

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันของ
ผลประโยชน์ โดยใช้หลักสูตรต้านทุจริตศึกษา

การป้องกันการทุจริต

การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) คืออะไร???

ทุจริต [ทุจจะหฺริต] น. ความประพฤติชั่ว ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางกายเรียกว่า กายทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางวาจา เรียกว่า วจีทุจริต ถ้าเป็นความประพฤติชั่วทางใจ เรียกว่า มโนทุจริต. ก. โกง เช่น ทุจริตในการสอบ คดโกง ฉ้อโกง เช่น ทุจริตต่อหน้าที่. ว. ไม่ซื่อตรง เช่น คนทุจริต. (ป. ทุจฺจริต).

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน

การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) คืออะไร???
โดยทุจริต [ประมวลกฎหมายอาญา] หมายความว่า
เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

ผลประโยชน์ทับซ้อน

(Conflict of interest : COI)

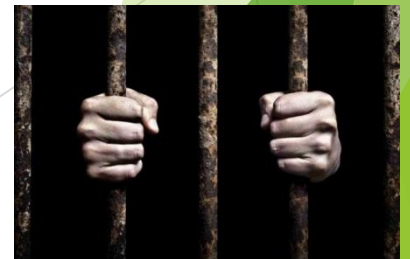

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือความขัดแย้งกัน
ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์
ส่วนรวม เป็นบ่อเกิดของปัญหาการทุจริต
ประพฤติมิชอบ และสะท้อนปัญหาการขาด
หลักธรรมาภิบาลและเป็นอุปสรรคต่อการ
พัฒนาประเทศ

ตัวอย่าง

- การใช้ทรัพย์สินของราชการเพื่อส่วนตัว เช่น
รถราชการ เครื่องใช้สำนักงาน
- การใช้เวลาราชการไปหาประโยชน์ส่วนตัว
- การมีผลประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่
ราชการ
- การให้และรับของขวัญและผลประโยชน์

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่มีวินัย จริยธรรมและคุณธรรม

**๑.คุณธรรม หมายถึง สภาพ
คุณงามความดี**

**๒.จริยธรรม หมายถึง ธรรมที่
เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ**

คุณธรรม/จริยธรรม (MORALITY/ETHICS)

จริยธรรม (Ethics)

หมวด ๕

การรักษาจรรยาข้าราชการ

มาตรา ๓๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาจรรยาข้าราชการตามที่ส่วนราชการกำหนดไว้ โดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การยึดมั่นและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
- (๓) การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

- พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๘

พระราชบัญญัติมาตรฐาน ทางจริยธรรม พ.ศ.๒๕๖๒

จริยธรรม (ETHICS)

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ประกาศ ณ วันที่

๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๔

ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

๑. ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. กล้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม
๔. คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว
๕. มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน
๖. ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ
และไม่เลือกปฏิบัติ
๗. ดำรงตนเป็นแบบอย่างด้วยการเป็นข้าราชการที่ดี

ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งบัญญัติให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษากฎจริยธรรมของหน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน จึงจัดทำประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน เพื่อใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติตน และรักษาคุณงามความดีที่ข้าราชการต้องยึดถือในการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษากฎจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและรักษามูลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี โดยคำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน และเคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๓) ถ้าตัดสินใจและยืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง กล้าเปิดเผยหรือรายงานการทุจริตประพฤติมิชอบต่อผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่ โดยปราศจากอคติ และไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่เหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตนเอง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เสียสละ มีจิตสาธารณะ สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากหน้าที่การงาน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม และไม่ประกอบกิจการหรือเข้าไปเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์อันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตน

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็ว ทันต่อเวลาและสถานการณ์ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ รักษามาตรฐานการทำงานที่ดี พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เชื่อมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติโดยการใช้ความรู้สึก หรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะทางเศรษฐกิจสังคม และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมืองโดยไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นการให้คุณให้โทษแก่นักการเมืองและพรรคการเมือง

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างด้วยการเป็นข้าราชการที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่ยึดถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้างหรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ข้อ ๓ หากข้าราชการพลเรือนผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพตามกฎหมาย หรือข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษาจรรยาธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลจรรยาข้าราชการพลเรือนนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๔ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการพลเรือนตามประมวลจรรยาธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๕ ให้กรรมการ พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่น ยึดถือปฏิบัติ ตามประมวลจรรยาธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

**การป้องกันการกระทำผิดวินัย
และกรณีตัวอย่างคดีวินัย
และคดีปกครองด้านวินัย**

วินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ

วินัย คือ การอยู่ในระเบียบแบบแผนข้อบังคับ

- กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ
- ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติปฏิบัติ หรือละเว้นการประพฤติปฏิบัติ
- ผู้ฝ่าฝืน จะได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

การรักษาวินัย

การรักษาวินัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกประเภทสามารถดำรงตนในราชการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามกฎ ระเบียบ และจรรยาบรรณ ของทางราชการ อีกทั้งเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ

สาเหตุของการกระทำผิดวินัย

๑. ความไม่รู้
๒. งานกับคนไม่สมดุลกัน งานล้นมือ
๓. อบายมุขต่าง ๆ
๔. ตัวอย่างที่ไม่ดี
๕. โอกาสเปิดช่องล่อใจ
๖. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล
๗. ความจำเป็นในการครองชีพ
๘. การปล่อยปละของผู้บังคับบัญชา

มติคณะรัฐมนตรี ที่ นว ๘๙/๒๔๙๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๙๗
ข้าราชการ ผู้มีหน้าที่ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง
จะอ้างว่าไม่รู้กฎหมายหรือระเบียบแบบแผน ขัดแย้งกับ
อันตนจะต้องปฏิบัติและอยู่ในหน้าที่ของตนไม่ได้

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๔ บุคคลจะแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมาย
เพื่อให้พ้นจากความรับผิดชอบในทางอาญาไม่ได้...

ผลกระทบจากการถูกลงโทษทางวินัย

๑. จิตใจ/ครอบครัว/ชื่อเสียง/ ความก้าวหน้า
๒. เงินเดือน/ค่าจ้าง
๓. บำเหน็จ/บำนาญ
๔. คดีอาญา/คดีแพ่ง
๕. คุณสมบัติการกลับเข้ารับราชการ

วินัยราชการ

งาน
ราชการ

ความ
ประพฤติ
ส่วนตัว

โทษทางวินัย

ไม่ร้ายแรง

ร้ายแรง

โทษทางวินัยข้าราชการมี ๕ สถาน

ไม่ร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๒% หรือ ๔ % เป็นเวลา ๑,๒,๓ เดือน)

(๓) ลดเงินเดือน

(๒% หรือ ๔ %)

ร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

๑. ความรับผิดชอบทางวินัย

- (๑) ภาควัฒนธ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดเงินเดือน
- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

๒. ความรับผิดชอบตาม

กฎหมายวิชาชีพ

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาควัฒนธ์
- (๓) พักใช้ใบอนุญาต
- (๔) เพิกถอนใบอนุญาต

๓. ความรับผิดชอบทางแพ่ง(ละเมิด)

คือการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

- (๑) การคืนทรัพย์สิน
- (๒) การใช้ราคาทรัพย์สิน
- (๓) ค่าเสียหาย อันจะพึงบังคับให้ใช้เพื่อความเสียหายใดๆ อันได้เกิดขึ้น(ดุลพินิจของศาล)

๔. ความรับผิดชอบทางอาญา

- (๑) ประหารชีวิต
- (๒) จำคุก
- (๓) กักขัง
- (๔) ปรับ
- (๕) ริบทรัพย์สิน

หมวดที่ ๖ วินัยและการรักษาวินัย

การจัดแบ่งประเภทความผิด

ต้องกระทำการวัน
เป็นข้อปฏิบัติ
(ม.๘๒)

ต้องไม่กระทำการ
ใดวันเป็นข้อห้าม
(ม.๘๓)

ลักษณะเป็นความผิด
วินัย
อย่างร้ายแรง
(ม.๘๕)

เป็นเหตุเสียหายต่อราชการอย่างร้ายแรง
เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ม.๘๕(๗)

การจัดกลุ่มฐานความรับผิดชอบข้าราชการ

ข้าราชการต้องมีวินัย ต่อ

๑. ประเทศชาติ
๒. ประชาชน
๓. ตำแหน่งหน้าที่ราชการ
๔. ผู้บังคับบัญชา
๕. ผู้ร่วมงาน
๖. ตนเอง

ข้อกำหนดวินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๘๐

ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่
กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้
โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

วินัยข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๘๑ ข้าราชการต้องสนับสนุน
การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วย
ความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒

ข้าราชการต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติ ต่อไปนี้
(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ซื่อสัตย์ สุจริต
และเที่ยงธรรม

- ซื่อสัตย์.. ตรงไปตรงมา, ไม่คดโกง, ไม่หลอกลวง
- สุจริต.. ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายที่ดีที่ชอบ
ตามคลองธรรม
- เที่ยงธรรม.. ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง

หน้าที่ราชการพิจารณาจาก

๑. กฎหมายหรือระเบียบ

๒. มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง

๓. คำสั่งหรือการมอบหมายของ

ผู้บังคับบัญชา

๔. พกตินัย

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตาม
กฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี
นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบ
แผนของทางราชการ

□ กฎหมาย, กฎ

กฎหมาย หรือ กฎ ใดก็ได้

□ ระเบียบของทางราชการ

ต้องเป็นระเบียบเฉพาะ เช่น ระเบียบการเงิน,
ระเบียบพัสดุ, ระเบียบการใช้รถยนต์ราชการ, ระเบียบการลา

□ ระเบียบแบบแผนของทางราชการ

เป็นระเบียบแบบแผนทั่วไปที่เจ้าหน้าที่ทุกคน
ต้องปฏิบัติ

❑ **ระเบียบแบบแผนของทางราชการ ตาม ม. ๘๒(๒)**

“แบบแผน” คือขนบธรรมเนียมที่กำหนดไว้ หรือโดย
ประเพณีปฏิบัติสืบต่อกันมา

๑. เป็นระเบียบแบบแผนของทางราชการทั่วไป

๒. กำหนดหน้าที่ทั่วไปที่ทุกคนต้องปฏิบัติตาม

๓. ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

○ **ระเบียบลงชื่อมาปฏิบัติราชการ**

○ **ระเบียบการแต่งกาย**

○ **ระเบียบการลา**

○ **แบบแผนในการเสนองานต่อผู้บังคับบัญชา**

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี

หรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความ

ตั้งใจ อุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษา

ประโยชน์ของทางราชการ

(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่ง
ในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของ
ทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการ
ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการหรือจะเป็น
การไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความ
เห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่ง
นั้นและเมื่อได้เสนอความเห็นแล้วถ้าผู้บังคับบัญชายืนยัน
ให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือ
ทอดทิ้งมิได้

ละทิ้ง=วาง ปล่อย สละ ละเลี้ยว ไม่อยู่ปฏิบัติงาน

ตามหน้าที่

ทอดทิ้ง=ไม่เอาเป็นธุระ ไม่เอาใจใส่ ตัวอยู่แต่ไม่ทำงาน

พระราชกฤษฎีกา การจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ
บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ.๒๕๓๕
มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง “ข้าราชการที่ละทิ้งหน้าที่ราชการ
โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือหนีราชการ ห้ามมิให้จ่าย
เงินเดือนสำหรับวันที่ละทิ้งหน้าที่ราชการหรือหนีราชการ
ดังกล่าว”

(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ.

๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

□ ความลับของทางราชการ ?

คือ ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ที่มีคำสั่งไม่ให้เปิดเผย และอยู่ในครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐโดย คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์แห่งรัฐ ประกอบกัน

□ ชั้นความลับของข้อมูลข่าวสาร มี ๓ ชั้น

๑. ลับที่สุด ๒. ลับมาก ๓. ลับ

(๓) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี
และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่าง
ข้าราชการด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

พฤติกรรมที่ไม่สุภาพเรียบร้อย

๑. แสดงออกด้วย กิริยา ท่าทาง

๒. แสดงออกด้วย คำพูด

๓. แสดงออกด้วย ลายลักษณ์อักษร

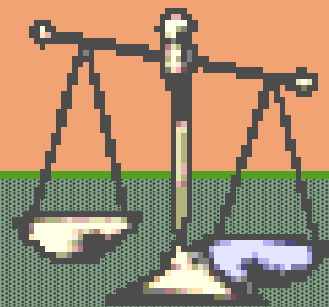
■ มติคณะรัฐมนตรี ปี ๒๕๐๕ ที่ น.ว. ๑๑/๒๕๐๕
ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๕ ให้ผู้บังคับบัญชา
กำชับข้าราชการในสังกัดร่วมมือร่วมใจทำงาน
ด้วยความสามัคคีต่อกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม
และประเทศชาติ ผู้ใดฝ่าฝืนให้พิจารณาลงโทษ
ทางวินัยและถ้ายังไม่เข็ดหลาบก็ไม่ควรให้รับ
ราชการต่อไป

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๕) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติกรอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

การวางตนเป็นกลาง

๑. วางตนเป็นกลางทางการเมืองในการ

๑.๑ ปฏิบัติหน้าที่ราชการ และ

๑.๒ ในการปฏิบัติภารกิจอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน

**๒. จะต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
มารยาททางการเมืองของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๕**

เช่น.... ๒.๑ ไม่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง

๒.๒ ไม่ใช้สถานที่ราชการในกิจการทางการเมือง

๒.๓ ไม่แต่งเครื่องแบบราชการไปร่วมประชุมพรรคการเมือง

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของ
ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

แนวทางการพิจารณาเรื่อง

เสียเกียรติของตำแหน่งหน้าที่การงาน สังกมรังเกียจ

กระทำโดยเจตนา

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดใน

กฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓

ข้าราชการต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง

ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการ
ข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชา
เหนือตนขึ้นไป เป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับ
อนุญาต เป็นพิเศษคราว

- เฉพาะเรื่องการปฏิบัติราชการเท่านั้น
- การอุทธรณ์, การร้องทุกข์, การร้องเรียน,
การร้องขอความเป็นธรรม (ข้ามได้)

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

- อาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน
- ประโยชน์..เป็นประโยชน์ที่ควรได้

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

คำว่า “ประมาท” หรือ “ประมาทเลินเล่อ”

ขาดความระมัดระวัง ขาดความรอบคอบในเรื่องที่ใช้ความระมัดระวังได้ แต่ไม่ใช้หรือใช้ไม่เพียงพอ และเกิดความเสียหาย (ภาษาทั่วไป)

ได้แก่ กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นก็ต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่ จึงเกิดความเสียหาย

❑ ตัวอย่าง กรณีประมาณเกินแล้ว

๑. การรักษาพยาบาล เช่น

○ จ่ายยาพิศ

๒. รถยนต์ของทางราชการ

○ รถชนกัน, รถตกถนน, รถหาย

○ รถยนต์ของทางราชการประสบอุบัติเหตุ
ให้แจ้งความร้องทุกข์ทุกคดี

๓. ไฟไหม้สถานที่ราชการ

(๕) ต้องไม่กระทำการ หรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ
หาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม
หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ
ของตน

☐ เที่ยงธรรม คือ เป็นธรรม

☐ “เกียรติศักดิ์ ” ฐานะที่ได้รับการสรรเสริญ

☐ ดุที่ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการหรือ
ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้น
ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกัน

เช่น ตำแหน่งผู้อำนวยการ

จุดมุ่งหมาย - ผลประโยชน์

- เวลาทำงาน

(๓) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการก่อกวน
กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติราชการ

ก่อกวน.... หากความไม่ดีใส่ให้ แก่งใส่ความ

กดขี่.... ข่มให้อยู่ในอำนาจ

ข่มเหง.... ใช้กำลังรังแก แก่งทำความเดือดร้อน
ให้ผู้อื่น

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการ ล่วงละเมิด หรือ คุกคามทางเพศ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

☐ ล่วงละเมิดทางเพศ...กระทำผิด เช่น
การทำอนาจาร, ข่มขืนกระทำชำเรา

☐ คุกคามทางเพศ...ทำให้หวาดกลัว,
แสดงอำนาจด้วยกิริยา หรือวาจา
ให้หวาดกลัว

**กฎ ก.พ. ว่าด้วยการกระทำการอันเป็นการล่วงละเมิด หรือ
ตุกตามทางเพศ พ.ศ. ๒๕๕๓ บังคับใช้ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓**

.....

**เป็นการกระทำต่อข้าราชการ หรือผู้ร่วมปฏิบัติราชการ จะเกิดขึ้น
ในหรือนอกสถานที่ราชการก็ได้ โดยผู้ถูกกระทำมิได้ยินยอม หรือทำ
ให้ผู้ถูกกระทำเดือนร้อนรำคาญ**

- ๑. กระทำด้วยการสัมผัสทางกายที่มีลักษณะล่วงไปในทางเพศ
เช่น การจูบ การโอบกอด การจับอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง**
 - ๒. กระทำด้วยวาจาที่ล่วงไปในทางเพศ เช่น วิพากษ์วิจารณ์
ร่างกาย พูดหยอกล้อ พูดหยาบคาย**
 - ๓. กระทำด้วยวาจาปกิติริยาที่ล่วงไปในทางเพศ เช่น ใช้น้ำยา
ลวนลาม การทำสัญญา หรือสัญญาลักษณะใดๆ**
-

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยามกดขี่ หรือข่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อราชการ

■ ดูหมิ่น, กดขี่, ข่มเหง }

เฉพาะประชาชน
ผู้มาติดต่อราชการ

(๑๐) ไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนด
ในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๕

การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้^๑เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

- (๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด
หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติก้าว
อย่างร้ายแรง

□ การกระทำที่เรียกว่า “ประพจน์เสื่อมเสีย”
หรือ “ประพจน์ชั่ว”

○ มีหลักในการพิจารณา ๓ ประการ

๑. **เกียรติ**ของข้าราชการ

๒. **ความรู้สึ**กของสังคมไทย

๓. **เจตนา**ที่กระทำ

○ คำว่า “**เกียรติ**” คือ ความยกย่องนับถือ
การมีชื่อเสียง การมีหน้ามีตา

ตัวอย่างในเรื่องการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

๑. เสพหรือเมาสุรา

มติ ครม. ที่ น.ว.๒๐๘/๒๔๕๖, ๓ ก.ย. ๒๔๕๖

○ เสพหรือเมาสุรา ในกรณีต่อไปนี้...

๑.๑ เสพสุราในขณะที่ปฏิบัติราชการ

๑.๒ เมาสุราเสียราชการ

๑.๓ เมาสุราในที่ชุมนุมชนจนเกิดเรื่องเสียหาย หรือ
เสียเกียรติศักดิ์แห่งตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ผิดร้ายแรง

๒. หมกมุ่นในการพนัน(ประเภท ก,ข)

มติ ครม. ที่ น.ว.๒๐๘/๒๔๕๖ ลงวันที่ ๓ ก.ย. ๒๔๕๖

□ วางแนวการพิจารณาความผิดและการลงโทษ

๒.๑ การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด(ก)

○ ข้าราชการผู้ใดเล่น.. **พิดร้ายแรง**

๒.๒ การพนันประเภทที่ขออนุญาตทางการเล่นได้(ข)

○ กรณีผู้เล่นมีหน้าที่ปราบปรามโดยตรง, ครู,
เจ้าหน้าที่ทางวัฒนธรรม.. ฯลฯ... **พิดร้ายแรง**

๓. ทุจริตในการสอบ..ผู้ที่เข้าสอบคัดเลือกรู้หรือแข่งขัน

มติ ครม. ที่ สร ๐๔๐๑/ว ๕๐ , ๑๒ เม.ย. ๒๕๑๑

๔. เบิกค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้าน เป็นเท็จ

๕. มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาว

๖. การปลอมเอกสารเพื่อเอาประโยชน์

๗. รับรองเอกสารราชการเป็นเท็จ

๘. เรียก-รับเงิน แลกกับการเข้าทำงาน, เข้าเรียน

๙. นื้อโกง

.....

มติ ค.ร.ม.วันที่ ๒๑ ธ.ค.๒๕๓๖

(นร ๐๒๐๕/ว ๒๓๔ ลงวันที่ ๒๔ ธ.ค.๒๕๓๖)

- การลงโทษผู้กระทำผิดวินัยฐานทุจริต
ควรลงโทษเป็นปลดออกจากราชการ
- การนำเงินที่ทุจริตไปแล้วมาคืน หรือ
มีเหตุอันควรปรานีอื่นใด ไม่เป็นเหตุ
ลดหย่อนโทษเป็นปลดออกจากราชการ

(๕) **ดูหมิ่น** เหยียดหยาม **กดขี่** ข่มเหง หรือ
ทำร้ายประชาชน ผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง

- ดูหมิ่น, กดขี่, ข่มเหง
- ทำร้าย

**เฉพาะประชาชน
ผู้มาติดต่อราชการ**

(๒) กระทบความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

■ องค์ประกอบความผิด.

๑. กระทบความผิดทางอาญา
๒. รับโทษจำคุกจริง ๆ หรือประหารชีวิต
๓. คำพิพากษาถึงที่สุด

ตัวอย่าง กระทำผิดอาญาและได้รับโทษจำคุก

๑. ฆ่าผู้อื่น

๒. คดีค้ายาเสพติด

๓. ทุจริตเงินราชการ

กฎหมายอาญา

- เป็นเจ้าพนักงาน ยักยอกทรัพย์ ปลอมเอกสาร รับรองเอกสารอันเป็นเท็จ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือโดยทุจริต
 - ประกอบการทำงานในวิชาแพทยย์ทำคำรับรองเป็นเอกสารอันเป็นเท็จ
 - กระทำโดยประมาทและการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย
 - กระทำโดยประมาทและการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส
 - ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นโดยเหตุที่ประกอบอาชีพแพทย์
- เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล (ผู้รับการศึกษาอบรม)
แล้วเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด

(๓) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆ อันเป็นการ
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม
มาตรา ๘๓ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรง

(๘) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใดๆอันเป็นการ
ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา
๘๒ (๑๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๘๓ (๑๐) ที่มี
กฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การถอดรื้อ ร่องทกขี และพิทักษ์ระบบคุณธรรม

การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์

๑. การอุทธรณ์โทษทางวินัย ๕ สถาน /คำสั่งให้ออกจากราชการ ๖ กรณี คือ เจ็บป่วย/ขาดคุณสมบัติทั่วไป/ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพฯ/หย่อนความสามารถฯ/มลทินมัวหมอง/ถูกจำคุกถึงที่สุดในคดีประเภท-ลหุโทษ
 - ให้อุทธรณ์ ต่อ ก.พ.ค. ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ทราบคำสั่ง และดำเนินการพิจารณาตาม กฎ ก.พ.ค.
 - ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน ๙๐ นับแต่ทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

เหตุถูกสั่งให้ออกจากราชการ ๖ กรณี

๑. เจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอ

๒. ขาดคุณสมบัติทั่วไป/ต้องห้าม

- ไม่มีสัญชาติไทย - ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตย
- ดำรงตำแหน่งทางการเมือง - อยู่ระหว่างถูกสั่งพักราชการ/ถูกให้ออกจากราชการไว้ก่อน - เป็นบุคคลล้มละลาย
- เคยต้องรับโทษถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา(ยกเว้นประมาท/ลหุโทษ)

๓. ปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับที่พอใจ

๔. หย่อนความสามารถ-บกพร่องหน้าที่-ประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๕. มีมลทินหรือมัวหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน

๖. ต้องรับโทษจำคุกถึงที่สุดในความผิดประมาท/ลหุโทษ หรือ
ต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งศาลซึ่งยังไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก
หรือไล่ออก

๒. การร้องทุกข์กรณีที่คับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติ/ไม่ปฏิบัติต่อตน
ของผู้บังคับบัญชา (ผบ.) และมีใช้กรณีอุทธรณ์ ตาม ๑.

(๑) เหตุเกิดจาก (ผบ.) ให้ร้องทุกข์ต่อ (ผบ.) ชั้นเหนือ
ขึ้นไป

- เหตุเกิดจาก (ผบ.)ต่ำกว่า ผวจ./อธิบดี ร้องทุกข์
ต่อ ผวจ./อธิบดี

- เหตุเกิดจาก ผวจ./อธิบดี ร้องทุกข์ต่อปลัดฯ

(๒) เหตุเกิดจาก ปลัดกระทรวง/ รัฐมนตรี / นายกฯ
ให้ร้องทุกข์ ต่อ ก.พ.ค.

(๓) ถ้ายังไม่พอใจคำวินิจฉัยร้องทุกข์ มีสิทธิฟ้องต่อศาล
ปกครองชั้นต้นภายใน ๙๐ วัน นับแต่ทราบคำวินิจฉัย

การร้องทุกข์/พิจารณาวินิจฉัย ให้เป็นไปตามกฎ ก.พ.ค.

กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติราชการ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการ

๑. กฎหมายความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่(ความรับผิดทางแพ่ง) ทางการแพทย์/กฎหมายอาญา
๒. กฎหมายภายในระบบราชการเกี่ยวกับการพัสดุ/งานสารบรรณ/การเงิน/สิทธิประโยชน์ต่างๆ ระเบียบสวัสดิการต่างๆ การลาราชการ กฎเลื่อนเงินเดือน ระเบียบเงินบำรุงของหน่วยบริการ
๓. กฎหมายเฉพาะ เช่น กฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง/คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล/การปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ประมาท

- ๑.การกระทำ ที่มีได้กระทำโดยเจตนา
- ๒.แต่กระทำโดยปราศจากความ
ระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้น
จะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์
- ๓.และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวัง
เช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอไม่

ประมาทเดินเล่ออย่างร้ายแรง

๑. มีลักษณะไปในทางที่บุคคลนั้น ได้กระทำไป
โดยขาดความระมัดระวัง
๒. ที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานอย่างมาก เช่น
พึงคาดเห็นได้ว่าความเสียหายอาจเกิดขึ้นได้
หรือ หากระมัดระวังสักเล็กน้อย ก็คงคาดเห็นการ
อันอาจเกิดความเสียหายเช่นนั้น

กรณีที่ว่า “ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง”

- ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเลยสักนิด
- ทำผิดซ้ำๆ ในเรื่องแบบเดียวกัน
- ปฏิบัติผิดมาตรฐานวิชาชีพ
- ผ่าฝืนกฎหมาย/ระเบียบ
- กฎหมาย/ระเบียบ กำหนด วิธีปฏิบัติไว้ แต่ไม่ได้ทำ หรือปฏิบัติตามนั้น

สาระสำคัญ

(บังคับใช้ตั้งแต่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๙)

เจ้าหน้าที่(จนท.)กระทำละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่

๑.๑ กรณีทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหาย

(๑) ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง

- จนท.ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

(๒) จงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน

เกี่ยวกับทุจริต/ยักยอกเงินของทางราชการ
เบิกจ่ายเงินเท็จ เช่น ทำเอกสารอบรมเท็จ
ปลอมเอกสารเบิกจ่าย/แก้ไขตัวเลขใบส่ง
เงินสด ปลอมลายมือเบิกเงินค่าตอบแทน
ยักยอกเงินจากใบถอนเงิน/เช็ค/ใบเสร็จ
และอื่นๆ

เกี่ยวกับการจัดซื้อ/จัดจ้าง

- ตรวจรับการจัดซื้อเท็จ
- ซื้อมาและเครื่องมือแพทย์ราคาแพงกว่าท้องตลาด
- ซื้อมาไม่มียา

เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินโดยผิดกฎหมาย/ระเบียบ

- เบิกจ่ายค่าตอบแทนโดยทำงานไม่ครบ
- เบิก OT เป็นเท็จ

๑.๒ กรณีทำให้บุคคลภายนอก(เอกชน)เสียหาย

ก. หน่วยงานของรัฐ ต้องความรับผิดชอบต่อผู้เสียหาย
ในผลแห่งการละเมิดของ จนท. ดังนี้

(๑) จนท.ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้เสียหาย

- จนท.ไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย

(๒) จนท.จงใจ/ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

- หน่วยงานของรัฐ ต้องชดใช้แทนไปก่อน
 - แล้วใช้สิทธิไล่เบี้ยจาก จนท.ในภายหลัง

กรณีรถยนต์เฉี่ยวชน/เกิดอุบัติเหตุ

- รถยนต์บุคคลภายนอก เสียหาย
- บุคคลภายนอกเสียหาย (บาดเจ็บ/ตาย)

จนท.กระทำละเมิดที่มีใช้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่

๑ กรณีทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหาย

- (๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ ตามหลักกฎหมายแพ่ง
- (๒) ต้องรับผิดชอบทุกกรณี ทั้งประมาทเลินเล่อ
ไม่ร้ายแรง และจงใจ/ประมาทเลินเล่อ
อย่างร้ายแรง

๒ กรณีทำให้บุคคลภายนอกเสียหาย

- (๑) จนท. ต้องรับผิดชอบใช้ เป็นการส่วนตัว
- (๒) สิทธิฟ้องคดีของบุคคลภายนอก
 - อาจฟ้อง จนท.ได้
 - แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้

การใช้คำสินไหมทดแทน หรือการไล่เบียด

(กรณีที่กระทำผิดต่อหน่วยงานของรัฐ/บุคคลภายนอก และจนท.กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่อ อย่างร้ายแรง)

(๑) กรณีกระทำละเมิดหลายคน ไม่ใช่หลักลูกหนี้ร่วม

(๒) ไม่ต้องชดใช้เต็มจำนวนก็ได้ จะมีเพียงใดให้คำนึงถึง

- ระดับความร้ายแรงในการกระทำ และ
- ความเป็นธรรม ในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์

(๓) การหักส่วนความรับผิดชอบด้วย กรณีเกิดจาก

- ความผิด/ความบกพร่อง ของหน่วยงานของรัฐ
- ระบบการดำเนินงานส่วนรวม

ผลดีของกฎหมาย

๑. เพื่อคุ้มครองเจ้าหน้าที่ ที่ได้กระทำละเมิด
ในการปฏิบัติหน้าที่
๒. เพื่อเยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้เสียหาย
จากการทำละเมิดของเจ้าหน้าที่อย่างเป็นธรรม
และรวดเร็ว

สรุปสาระสำคัญของ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๑. เมื่อเกิดความเสียหายแก่ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลภายนอก
หน่วยงานของรัฐเสียหาย เช่น ทรัพย์สินเสียหาย
บุคคลภายนอกเสียหาย เช่น ตาย บาดเจ็บ ทรัพย์สิน/สิทธิ เสียหาย
๒. ความเสียหายเกิดจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่
ราชการ
๓. กรณีเจ้าหน้าที่กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือต่อบุคคลภายนอก
ทำให้ได้รับความเสียหาย
 - ๓.๑ กรณี จงใจ หรือ ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่ต้องรับผิด
 - ๓.๒ กรณี ประมาทเลินเล่อไม่ร้ายแรง เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิด

ประวัติวิทยากร นายเกตุแก้ว แก้วใส

ประวัติการศึกษา - ประกาศนียบัตรเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน (พนักงานอนามัย) วิทยาลัยการสาธารณสุขภาคใต้ จังหวัดยะลา (เหรียญทอง)

- สาธารณสุขศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (เอกสาธารณสุข/เอกอาชีวอนามัยและความปลอดภัย)
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรวิชาว่าความ สภานายความ
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรกฎหมายมหาชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรการบริหารเชิงนิติศาสตร์ระดับสูง (วทน.) รุ่นที่ ๑ สภานายความในพระบรมราชูปถัมภ์
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรนักบริหารระดับสูง กระทรวงสาธารณสุข (นบส.สธ.)
- วุฒิบัตรหลักสูตรการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ตามพระราชบัญญัติการไกล่เกลี่ยข้อพิพาท พ.ศ.๒๕๖๒ โรงเรียนกฎหมายและการเมือง มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
- ประกาศนียบัตรหลักสูตรกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองตามมาตรฐานที่ ก.ศป. รับรอง (บ.ปค.)

สำนักงานศาลปกครอง

ประสบการณ์การทำงาน - คณะกรรมการสืบสวนและสอบสวน เช่น กรณีทุจริตจัดซื้อยาแพง /กรณีจัดซื้อรถพยาบาลฉุกเฉินระดับสูง กรณีการใช้จ่ายงบประมาณไทยเข้มแข็ง และกรณีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับยาชุดโคอีเฟดริน ของกระทรวงสาธารณสุข

- อาจารย์พิเศษ หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต/พยาบาลศาสตรบัณฑิต สถาบันพระบรมราชชนก

ประวัติการรับราชการ - พนักงานอนามัย และนักวิชาการสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครปฐม

- นิติกรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตราด
- หัวหน้ากลุ่มงานสืบสวนสอบสวน/กลุ่มงานอุทธรณ์ร้องทุกข์และคดีปกครอง/ฝ่ายบริหารทั่วไป กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
- ผู้อำนวยการกองกฎหมาย/ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการ/รองอธิการบดี สถาบันพระบรมราชชนก

ตำแหน่งปัจจุบัน - นิติกร ระดับเชี่ยวชาญ (ด้านวินัย) ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข/กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายกรมอนามัย(อ.ก.พ.กรมอนามัย) และสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อภ.พ.อย.)

สวัสดีจ้า

